

SEM-TAM 4

ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2008

Úvodní slovo.

Měsíc září a říjen

V době kdy dostáváte do rukou toto číslo Sem-Tamu, jsou téměř dva měsíce školního roku za námi. Doufám tedy že ti co ještě do školy chodí mají dobrý rozjezd ve škole a při čtvrtletním hodnocení budou na tom dobře.

Máme tu ale za sebou měsíce září a říjen, měsíce kdy se dalo ještě podniknout plno jednodenních i dvoudenních výprav - především pod stan. Proběhlo taky plno akcí: Výroční oheň adamovských klubů, setkání oddílů na 59. srazu u Bitovského mlýna u Ostravy atd. Byli jste na některé s těchto akcí, nebo jste podnikli něco sami?

Přeji vám mnoho úspěchů ve škole a v klubovní činnosti.

Košťa

Najdete v tomto čísle: Zajímavosti z regionu, katastrofické rekordy, záznam z menších výprav pobočky, foglarovská soutěž, vodákův zápisník, něco o A.B.Svojsíkovi, reportáž z oddílového srazu a pokračování Wapiho komiksu.

Časopis SEM-TAM (časopis Severomoravské pobočky SPJF). Toto čí vyšlo: 15. 10. 2008. E-mail: sem-tam@seznam.cz. Web: www.sem-tam.sblog.cz. Redakční rada: Martin Veteši-Sova (texty, grafika), Dominik Macek-Bohr (texty, grafika), Robert Folwarczny - Košťa (texty a grafika). Kresbami přispívá: Stanislav Čaban - Wapi. Jazyková úprava: Dominik Macek - Bohr

Kam u nás v regionu?

Vydejte se do válečného opevnění v Hlučíně-Darkovičkách

Dnes potěším milovníky válečného opevnění z druhé světové války. Opravených a zpřístupněných vojenských bunkrů by jsme před deseti lety našli velice poskrovnu. Dnes však existuje mnoho nadšenců, kteří s radostí a láskou pečují o tyto skvosty, ojedinělé v celém světě. Jeden z mnoha jsem se Vám dnes rozhodl představit. Jedná se o významnou vojensko-technickou památku v Hlučíně-Darkovičkách. Pevnostní areál je dnes evropsky vysoce ceněnou prezentací specificky ojedinělého bývalého obranného systému naší republiky, který vznikl v letech 1935 - 1938. Tvoří jej pěchotní sruby MO-S18, S19, S20 a lehký objekt vz.37A. Objekty areálu představují různé odlišnosti jak po stránce projekční tak po stránce taktické a rovněž představují různé stupně odolnosti. Již od roku 1992, kdy byl areál začleněn do Slezského zemského muzea, patří k nejnavštěvovanějším objektům tohoto typu. Obdivována je především komplexnost a dokonalost prezentace, ale vítána je také možnost setkávat se osobně s obnoviteli pevnostního areálu, nejzasvěcenějšími a nejzapálenějšími nadšenci - tzv. "bunkrology". Jak i oni samotní konstatují je velmi smutné, že tato opevnění nemohla být účinně použita pro účely, ke kterým byla zbudována. Flexibilita při stavbě těchto opevnění, která se projevila zejména ve splynutí jednotlivých objektů s terénem, také vyjadřuje vysokou odbornost stavitelů, jakou jinde v Evropě těžko najdeme.

Bobr

Pěchotní srub MO-S19 "Alej" je hlavním expozičním objektem. Po náročné rekonstrukci prezentuje stavební i technickou dokonalost čs. opevnění, tvořícího vrchol evropské obrany 30. let. Vnější i vnitřní podoba, systém zátarasů a instalovaná dobová výzbroj i výstroj dosahují téměř stavu z roku 1938. Srub je znovu

osazen třemi mohutnými pancéřovými věžemi. Největším unikátem je střelecká místnost plně rekonstruovaná, vyzbrojená a vybavená. Lze v ní spatřit špičkový pevnostní kanón vz. 36, dnes jediný kompletní exemplář v ČR. Dále dvojici sprážených těžkých kulometů vz. 37 a lehký kulomet vz. 26. Zbraně jsou v originální lafetaci s původní a vynikající optikou. Dojem z prohlídky umocňuje řada neméně důležitých detailů. V objektu je k vidění expoziční místnost, tel. ústředna, filtroventilace, studna o hloubce 47,9 m, strojovna, ubikace, WC a řada dalších místností. Ve srubu je možno shlédnout řadu důmyslných technických zajímavostí.

Pěchotní srub MO-S18 "Obora" je zvenjšku zrekonstruován do původní podoby, včetně části obvodové překážky. V jeho vstupní chodbě je instalována pamětní deska veliteli z roku 1938 Jaroslavu Švarcovi, pozdějšímu účastníku západního odboje, parašutistovi padlému v boji s nacisty v Praze za heydrichiády.

REKORDY

3.část

KATASTROFICKÉ REKORDY

Každým rokem se ve světě odehraje asi 800 silnějších **zemětřesení**, ale denně jich probíhá desetinásobně víc, mnohem menšího rozsahu. Nejdelší zemětřesení bylo zaznamenáno na Aljašce v roce 1964 a trvalo celé čtyři minuty!

Nejhorší **erupce sopky** se odehrála v Itálii 11.března 1669, když Etna zničila město Catanii a měla za následek více jak 20 000 mrtvých.

Nejzávažnější **tropická bouřka** minulého století zuřila během 25.prosince 1996 v Malajsii a přinesla smrt více než stovce obyvatel.

Nejstrašlivější **krupobití** zničilo s neslýchanou silou ve dnech 6.-14. ledna 1998 rozlehlé teritorium na hranicích mezi USA a Kanadou. Musela být uzavřena letiště a vydán zákaz vycházení do ulic, minimálně tři týdny zůstal více než milion lidí bez světla, plynu, potravin a topení.

Sněhová vichřice, která během celého měsíce února 1956 zuřila v zemích západní Evropy, za sebou nechala na tisíc mrtvých.

Následky krupobití

Blíží se vichřice!

27.zář 1939 se odehrál téměř biblický **děš'**, který s neslýchanou prudkostí bičoval severní Čínu a zabil 200 000 lidí.

Ničivé **tsunami**, obrovská přílivová vlna, která se tvoří jako průvodní jev mořských zemětřesení, v roce 1775 řádilo na pobřeží Maroka a přineslo 60 000 mrtvých a zničilo Lisabon. 23.prosince 1995 zůstalo 400 dětí v plamenech **požáru** základní školy v Indii.

Požár

Exploze v muničním skladišti v Číně s více než 2000 mrtvými 26.října 1935 patří bezpochyby mezi nejhroznější a nejsmrtejnější výbuchy, jež lidské dějiny pamatují.

V důsledku **přetržení lana** došlo k pádu kabiny visuté lanovky ve Val di Fiemme v Itálii. Ze 42 pasažérů kabiny nikdo nepřežil.

Lanovka

Tragédie **Titaniku**, velké zaoceánské lodi, která 15.dubna 1912 při příležitosti zahajovací plavby narazila na plovoucí ledovec ve vodách severního Atlantiku, si vyžádala 1517 obětí. Ale do seznamu deseti největších námořních katastrof

20.století se stejně dostat nemůže.

Nejvyšší počet mrtvých, 13 osob, přinesla **srážka** dvou **horkovzdušných balonů** 13.srpna 1989, kdy se balony v průběhu turistického letu nad městem Alice Springs v Austrálii srazili ve výšce 600 metrů. Jeden z nich, velmi vážně poškozený, se téměř okamžitě zřítil k zemi a roztříštil se.

Balony

Jízdnárny a dokonce i fotbalové stadiony mohou být nebezpečné: při **zřícení tribun** v Jockey Clubu v Hongkongu 26.února 1918

Bylo 600 lidí povaleno a udušeno. Je to nejhorší neštěstí, ke kterému došlo uvnitř sportovního zařízení.

Na závěr si jen popřejme, aby těchto rekordů bylo co nejméně.

Sova

Putování,

aneb podnikli jsme i menší výpravy.

Během letošního roku podnikli členové Severomoravské pobočky i několik menších výprav. Byly celkem tři. Dvakrát jsme byli na Chladné vodě a jednou na Lysé hoře. Rád bych vám je tedy představil.

Chladná voda

Proč Chladná voda? Je to tábořiště s malým lesním jezírkem, dosti chladným i v letním období.

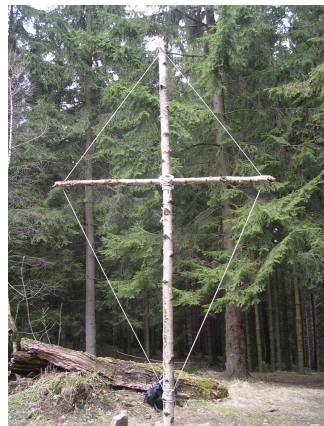
Chladná voda je místo, které se nachází zhruba 2, 5 Km od Malenovic (Leží v Beskydách pod Lysou horou). Kdysi dávno se zde konaly skautské lesní školy a k tomuto účelu byla vybudována i menší chata. Pak toto místo využívali k přespaní trempové, když třeba šli na Ivančenu.

Dnes už po chatě zůstali jen základy a místo ohniště je udělán kříž. To že toto tábořiště je upravené

udržované

v pořádku vděčíme Mexičanovi, Maťovi a dalším kamarádům, kteří několik víkendů pracovali na úklidu Chladné vody a okolí. Doporučuji všem se na toto místo podívat.

Je to pěkné místo na uspořádání jednodenní výpravy pro klub či oddíl.

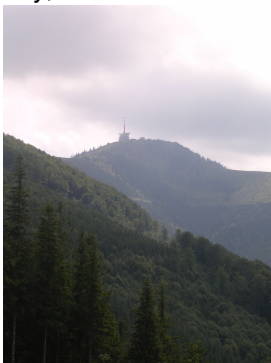

Lysá hora

Lysá hora (1323 m n. m.) je nejvyšším vrcholem [Moravskoslezských Beskyd](#). Leží mezi obcemi [Krásná](#), [Malenovice](#), [Ostravice](#) a [Staré Hamry](#). Samotnému vrcholu se přezdívá *Gigula*. Z vrcholu Lysé hory vybíhají čtyři rozsochy: *Malchor*, *Zimný (Zimní Polana)*, *Kobylanka (Velký Kobylík)* a *Lukšinec*. Vrchol představuje významnou křižovatku turistických cest a 1× týdně (v pátek) na něj dojíždí autobusový spoj [Raškovice - Lysá hora](#) určený původně tělesně postiženým a důchodcům, nyní využívaný hojně i dalšími návštěvníky [Beskyd](#).

Jestliže chcete navštívit Lysou horu máte dvě možnosti: 1 - Dojedete do Ostravice a pak jдете 8,5 km do kopce nebo 2 - dojedete do Frýdlantu nad Ostravicí a na Lysou horu je to 11 Km. Z toho zhruba 4Km téměř po rovince. My jsme udělali dvoudenní akci na Lysou horu. První den jsme došli až na Ivančenu z Frýdlantu, kde jsme přespali a teprve druhý den jsme dorazili na Lysou horu a odtamtud do Ostravice. Jelikož jsme měli věci na dva dny, včetně stanů tak tento výstup nám dal pěkně zabrat. Ale vydrželi jsme to a všem zúčastněným „všechna čest“.

Text a foto:
Košťa

SOUTĚŽ

Máme tady druhé kolo otázek naší Foglarovské soutěže.
Odpovědi, jak jistě víte, posílejte na email sem-tam@seznam.cz

- 1/ Ve kterém roce se konal pod Jestřábovým vedením tábor Zpívajícího Ještěra?
- 2/ Jak se jmenovali hostitelé Jaroslava Foglara ve Švýcarsku?
- 3/ Kdo vyšil Rychlým šípům vlajku?
- 4/ Kolik záznamů obsahuje první kronika v knize Tábor zelené příšery?
- 5/ Jak se jmenuje příběh Rychlých šípů, kdy do klubu přistoupí Červenáček a Rychlonožka?
- 6/ Která foglarovka má podtitul „Skautské taškařice“ ?
- 7/ Jmenujte dva autory, kteří svými díly navazují na Stínadelskou trilogii Jaroslava Foglara. Chceme znát i názvy jejich děl.
- 8/ Ve kterém roce byla vydána komiksová kniha Hoši od Bobří řeky?
- 9/ Jaký podtitul má desátý příběh Svorných gambusínů?
- 10/ Kdo zpracoval komiksově pojetí povídky Jaroslava Foglara Boj na Čertovce?
- 11/ Kdo je autorem publikace „Malý průvodce po Stínadlech a přilehlých čtvrtích“?
- 12/ Ve kterém městě se natáčela Stínadla v seriálu Záhada hlavolamu, režírovaném Hynkem Bočanem?
- 13/ Kdo je autorem plastiky pomníku ve Sluneční zátocě?
- 14/ Ve kterém roce byl Jaroslav Foglar poprvé na táboře ve Sluneční zátocě?
- 15/ Kolik existuje v současnosti poboček SPJF?

Hledejte, čtěte, vypisujte, odpovídejte.
Hodně štěstí!

Sova

První záběr pádlem

V minulém čísle jsem slíbil, že se příště již vydáme na nějakou řeku. Prázdniny utekly jako velká voda a vy asi uvažujete, kam vás jen vezmu. Pokud si říkáte – Winoga, ten začne s Odrou, pak se mýlíte. Začnu s řekou, která teče mému srdci nejbliže – s Lučinou.

Lučina pramení v užlabině severního úbočí Prašivé, v nadmořské výšce 600 metrů. Je to nejprve stružka, ale přidávají se k ní postupně další a další potůčky až u Dolních Domaslavic tiše vteče do Žermanické přehrady. Kamarádům z Těšínska ji nemusím příliš představovat, ale vám ostatním prozradím, že je více než 5 km dlouhá a že je ukončena 30 m vysokou hrází. Říčka dále proteče podél Havířova a pod Slezskostravským hradem se spojí s mnohem větší Ostravicí.

Nyní již chápete, proč začínám s Lučinou. Jsem z Havířova a Lučina byla důležitou součástí mého dětství i dospívání. Navíc byla u mých prvních vodáckých kručků. V roce 1996 jsme si s kamarády vytvořili vodácký klub Černý delfín a po peripetiích jsme sehnali, nám tak vytoužený raft. V dubnu jsme jej dopravili na Žermanickou přehradu, která byla téměř celá zamrzlá. To nás však neodradilo. Nafoukali jsme loď a hrdě jsme prohlásili, že do Havířova se vrátíme pouze po vlastní ose. Jenže ouha, náš raft měl snad na sto děr a neustále unikal. Zuřivě jsme pádlovali, ale stejně zuřivě i dofukovali. Když jsme konečně k večeru připluli do Havířova, zjistili jsme, že nejsme schopni nacucaný raft vytáhnout na břeh. Doběhl jsem proto domů pro vozíček, jenže když jsme na něj raft nahodili, ohnula se mu kolečka. S vypětím všech sil jsme jej vytáhli až do města a nechali jej ležet před domem. Kupodivu loď nikdo neukradl. Raft dostal čestné jméno Děrák a stal se v našem klubu legendou.

Lučina bývá sjízdná po větších deštích. Je hodnocena stupněm obtížnosti WWI-, což znamená, že je to lehká proudící voda, s menšími přejkami a četnými meandry s rychlejším proudem. Doporučuji úsek od hráze do Havířova. Při vyšším vodním stavu

však bývají havířovské meandry dosti obtížné a zdolatelné jen pro zdatné a zkušené vodáky.

Úsek z Havířova do Ostravy je téměř zapomenut, ale přesto se jedná o velmi pěknou plavbu zpestřenou nižšími stupni. Nevýhodou je poměrně úzké koryto. Kdysi jsem si zapsal toto do svého deníku:

„Úzké koryto řeky s vysokými břehy je ideálním místem pro zátaras. Stačí jeden strom, padlý napříč korytem a na něj se nabalí neuvěřitelná spousta dalších kmenů, desek a smetí a tohle vše dohromady dá hodně nepříjemnou překážku. Možnosti jsou v zásadě dvě. První, kterou volí vodák intelektuál, spočívá v tom, že se zastaví, vyleze se cca dvoumetrový hliněný břeh a pak se v přátelském obětí kopřiv přeneše ono místo a seskočí se znovu z vysokého břehu dolů a v místě, kde hloubka většinou dosahuje dvou metrů, se nasedá.

Druhou možnost zvolí vodák nespokojenec. Přirazí se až k zátarasu, vystoupí se na první kládu, která se ve většině případů potopí i s vodákem pod vodu a vodák se dostává do obrovských potíží. Pokud se vodák dostane na pevné těleso zátarasu, vytáhne sem loď, které hrozí mnohdy protržení a přískoky přes klády se dostanou na druhou stranu a zde z podobně se potápějící klády vyrážejí k novému zátarasu, který se většinou skrývá hned za další zátočinou.“

Lučina však není jediným tokem, který může vodák u Havířova zdolat. Zamýšlíte se, co by se dalo ještě sjet. Že už nic? Omyl! Vodáci z našeho klubu sjeli i Sušánku, Přivaděč a dokonce i kousek Datyňského potoka a to už je opravdu jen malý potok.

Sušánka je prakticky neznámá a navíc teče s přízviskem špinavky. Nepopírám. Protéká totiž okolo odkalovacích nádrží, ve kterých sedá uhelný prach a spousta tohoto uhelného prachu se v minulosti dostala do koryta Sušánky. Její dno je nyní černé. Pokud se na ni budete chtít vydat, doporučuji využít jarního tání a nebo vydatné deště.

Přivaděč, to je jiná záležitost. Když byla vystavěna Žermanická přehrada, uvědomili si její stavitelé, že vody Lučiny nestačí k napojení žíznivého ostravského průmyslu. Proto byla vystavěna unikátní vodní stavba, která propojila dvě řeky. Vodnatou Morávku a poklidnou Lučinu. Nyní má již podobu zarostlého průplavu s betonovým dnem. Vodní spád je zmírňován dvěma desítkami jezů, z

nichž některé jsou vysoké až 6 metrů. Přivaděč bývá sjízdný po větších deštích.

Na Datyňský potok bych pak pozval jen vodáky nadšence. Celoročně je sjízdných pouze 700 metrů. Domorodci se však dušují, že při velkých deštích bývá sjízdný i on.

Jenže víte, jak je to s těmi velkými dešti. Když prší moc a moc, je sice sjízdná kdejaká stružka, ale lidé ze zatopených chalup po vás hodí nejen nevraživým pohledem, ale i slinu přidají!

Do příštího čísla si máte možnost sjet 26 km Lučiny, 8 km Přivaděče, 5 km Sušánky a 700 metrů Datyňského potoka.

Podzimní deště vám pak přinesou další Záběr pádlem. Tentokráte se vydáme za kmotrou Odrou.

AHOJ!!

Typické projevy říční činnosti na řece Lučině.

59. sraz oddílů zabývajícím se tábořením a turistikou

Pořadatel: Tábornický oddíl BVÚ

Je sobota ráno a vyrážíme vlakem z Havířova do Ostravy. Cesta ubíhá vcelku rychle a tak se z nádraží ve Svinově přesunujeme na tramvaj, která nás dovezla na konečnou „Vřesinská“. Tam už nás čekal další hromadný prostředek a to autobus, který nás asi po hodinovém čekání dovezl až skoro na tábořiště. Teď už jsme měli dost času abychom zjistili co se bude dít. Zatím se oddíly pomalu a jistě shromažďovali a některé stavěly stany, dodělávaly se i některé stavby, jako např. kulturní středisko. My jsme se šli podívat po celém tábořišti. Bylo už zde plno stanů, kde kolem nich to žilo. Bylo tu už skoro 300 lidiček.

Ve 13.00 proběhl slavnostní nástup. Po něm začaly soutěže a hlavně „pětiboj“. Kulturní středisko bylo v provozu a další naše cesta vedla k němu. Tam už bylo plno kronik a deníků k prohlédnutí a tak jsme využili nějaký čas k prohlížení.

Čas ubíhal a už nadešel náš čas k odchodu. Bohužel jsme nemohli zůstat déle, ale mnozí zůstali až do druhého dne a užili si i táboráku.

Napsal a fotky dodal: Košťá

Antonín Benjamin Svojsík

...dnes se seznámíme s osobou bez níž by nevzniklo české junáctví, bez českého junáctví by nevznikl nejstarší český junácký oddíl - 2. oddíl Junáka Praha. Bez 2.oddílu Junáka Praha, tzv. Pražské dvojky by nepředal dalším generacím své excelentní vůdcovské zkušenosti náš Jaroslav Foglar - Jestřáb.

Profesor **Antonín Benjamin Svojsík** (5. září 1876 Dvůr Králové nad Labem - 17. září 1938 Praha) byl pedagogem a zakladatelem českého skautingu - českého Junáka.

A.B.Svojsík (původně Antonín František) se stal po studiu smíchovského gymnázia profesorem tělocviku. Ale také rád zpíval a stal se členem *Českého pěveckého kvarteta*. Zde také získal jako nejmladší přezdívku Benjamínek - od toho Benjamín.

Zlomovým rokem jeho života se stal **rok 1910**. Dozvěděl se, že v Anglii zavádí sir Robert Baden-Powell nový druh výchovy mládeže v přírodě. Svojsík se v roce 1911 do Anglie vypravil a tam si ověřoval nové výchovné metody.

Po prázdninách 1911 sestavil Svojsík první skautský oddíl. V roce 1912 vydal knihu „Základy Junáctví“, do které přispěla řada dalších spisovatelů a profesorů - M. Aleš (nakreslil obálku), A. Jirásek a další.

V roce 1912 o prázdninách vedl Svojsík se třinácti účastníky první skautský tábor nedaleko hradu Lipnice. Mezi účastníky byli např. Jiří Wolker, Rudolf Plajner či prof. MUDr. J. Charvát.

Dne 15. června 1914 založil po neúspěšném začlenění junáků do Sokola samostatný skautský spolek Junák - český skaut.

V roce 1915 začal Svojsík vydávat časopis Junák. Skauti pracovali ve prospěch Červeného kříže, ale nebyli využíváni pro válečné účely. V roce 1918 bylo v Praze asi 300 skautů a ti se zapojili plně do služby Národního výboru. Byla vytvořena skautská pošta, která se spolehlivě starala o doručování zásilek v říjnové revoluční době.

O prázdninách 1938 odjel Svojsík do Ruska, aby se seznámil s výchovou ruské mládeže. Po návratu dostal zápal plic a 17. září v 9 hodin dopoledne zemřel. Tři tisíce junáků doprovodilo svého náčelníka na památný Vyšehradský hřbitov.

BOBR

Na známky se ale skauti velmi dlouho nedostali. Zlom nastal až v roce 1991, kdy byla vydána poštovní známka Antonín Benjamín Svojsík. Její nominální hodnota byla 3 Kčs. Zámka připomněla 80 let českého skautingu.

Pozvánky...

VALNÁ HROMADA

22.11.2008 se uskuteční valná hromada SPJF. Bude se volit nové vedení, shrnou se výsledky v činnosti a určí se další cíle a směřování sdružení. Je přístupná všem členům SPJF, bude probíhat v Brně Želátkách v domě dětí. Více informací hledejte na webu SPJF.

DOBRODRUŽSTVÍ V TEMNÝCH ULÍČKÁCH

Tradiční hra v temných uličkách Stínadel.

Tentokrát vše proběhne v jednom městě, ale s obvyklým časovým harmonogramem. Věříme, že letošní místo konání bude pro většinu z vás dostupnější, a tak se těšíme na hojnou účast.

Stínadla za to stojí.

Místo konání: Hradec Králové, 17.10.-19.10.2008.

Sledujte www.dobro.wz.cz, pořádá Východočeská pobočka SPJF.

KARAKUM

Dlouhodobá hra pro kluby

Do hry se mohou přihlásit herní týmy složené alespoň ze 3 kluků a holek, kteří chtějí hrát a bojovat s ostatními o vítězství. Máte-li už klub, nezakládejte nový! Cílem hry je najít jako první uprchlíka, který se skrývá v jedné z tajemných zemí Východu. Každý z vás uvidí mapu, ale nikdo neví, kde zrovna cizinec je. K odkrývání políček mapy budete potřebovat body.

Body lze získat hlavně za plnění úkolů, které budou zveřejňovány každý měsíc až do května 2009 postupně v 8 etapách. Kromě toho dostane každý přihlášený tým hned na začátku 10 bodů, aby mohl podniknout svoji první cestu vyprahlou pustinou a zkusit štěstí. Navíc budou na internetových stránkách www.dlouhodobka.cz občas zveřejňovány bonusové úkoly na krátkou dobu. Za každý bod můžete postoupit se svým týmem o jedno pole na mapě a zkusit tak štěstí. V poušti se skrývá mnoho zajímavých věcí a tak můžete narazit na karavanu obtěžkanou bohatstvím, ale také na bandity nebo jedovaté hady. Když budete mít štěstí, získáte další body a když toho štěstí bude hodně, poputuje k vám domů od nás balík s některou z mnoha výher. Postupovat co nejrychleji se tedy vyplatí - máte velkou šanci, že zajímavé poklady najdete právě vy!

Sledujte www.dlouhodobka.cz a přihlašte svůj klub!

Nálezci diamantového dolu

Byla jedna chudá rodina. Jednou se vydali se svým milovaným trabantem na denní výlet. Cestou lesem viděli mnoho zajímavých zvířat. Například: U potoka vydru, v lese maskovaného slepýše, ve vzduchu výra, sýčky, a ve svém hnízdě, po dlouhé cestě autem, rodina viděla i sýkoru. Protože měli hlad, rodina zastavila u hospody. Pak se ale rozhodli, že chtějí mít klid, a proto zalezli do lesa k malému pařezu. Sedli si ne zem a vytáhli batoh napěchovaný jídlem. Při jídle vedli rozhovor, jak budou dál žít. Cestou zpět k autu se Martin přehraboval nohou ve spadáném listí a uviděl zářivý kámen. Podíval se na to, a protože nevěděl co to je, zeptal se otce. „Tati, co to je?“

„Kluku můj zlatej, vždyť to je diamant,“ řekl otec.

První, co udělal, když přijeli domů bylo, že zašel do zlatnictví. „Pane, vy nám tady ukazujete sto karátový diamant a k tomu ještě barevný, ten má cenu 400mil.“ řekl s úžasem v hlase prodavač. A tak se z chudé rodiny stala bohatá.

O měsíc později:

O letních prázdninách se rodina vydala se svým novým mercedesem na dovolenou na svou chatu v horách, kde našli diamant. Měli chalupu přesně vedle pařezu, kde tehdy jedli. Chatu měli mohutnou se dvěma patry. „Dnes půjdeme hledat další diamanty“, řekl dychtivě otec.

Jak řekli, tak také udělali. Po obědě se vydali na lov diamantů. Za celé odpoledne nenašli ani střípek a to měli dokonce detektor kovu. Po dlouhé cestě se vrátili na večeri a detektor kovu dali do chaty pod postel. Matka dala uvařit brambory a šla si ven sednout ke svému rozpletenému svetr. Když pletla levý rukáv, ze zadních dveří za ní přišel otec. „Pípají ti tam brambory,“ řekl.

„Ale, nedělej si ze mě srandu.“ Když však matka vešla do malé kuchyňky, uslyšela, že otec měl pravdu. Něco tam pípalo. „Od kdy hrnce pípají?“ říkala si matka. To pípání však nešlo od hrnce. Šlo to

z pod postele. Matka se tam podívala a uviděla detektor kovu, který hlasitě pípal.

„Břetislave,“ zavolala matka na otce. Když otec přiběhl a uviděl to, co matka, okamžitě se dal do odsunování postele. „Proč to děláš?“

„Pod námi jsou diamanty!“ V tom ohromném křiku tam přiběhly děti. Všichni se dali do odsunování postele. Když se to konečně podařilo, otec vzal pilku a vyřezal díru ve tvaru kostky. Sáhł do díry ale nic tam nebylo. „No jo, že mě to hned nenapadlo. Já jsem vyřezal jen naši podlahu. Musíme ještě vykopat díru!“

„Cože?“ zeptala se matka, protože v randálu, který dělal detektor kovu, nešlo nic slyšet.

„Odnes ten přístroj.“ odpověděl urychleně otec a popadł lopatu.

Po deseti minutách byla půlka místnosti zahrabaná hlínou a díra skoro tři metry hluboká. Po půł hodině, když už to otec chtěl vzdát, se v rouře něco zatřpytilo.

„Počkejte.“ zastavil otec děti, které se pomalu vrhaly do roury. „Já se tam podívám první.“

Otec dal tedy ruku do hlíny. Když ji vytáhl, držel v ní třpytivý diamant. „Máme to!“ zakřičel otec. Když otec sáhł do roury podruhé, vytáhl hadr, ve kterém bylo devatenáct diamantů. „Zato dostaneme 400milionů.“ Spočítal otec.

Když přijeli domů, otec hned běžel do zlatnictví. Pán mu okamžitě vydal 200 milionů. „Cože?“ zeptal se otec.

„Co se děje?“ zeptal se pokladní.

„Měl jste mi dát 400 milionů.“

„Ale tohle je padesáti-karátový diamant a jeden má hodnotu 10 milionů. Když jich máte 20, dostanete 200 milionů.“

„Tak moc děkuji.“

A tak si rodina žila spokojeně se svými několika sta miliony a nějakými drobnými. Každé léto jezdili ne svou chatu v horách a každý rok ji zlepšovali. Nakonec se tam přestěhovali. Svůj dům neprodali, ale dali ho jedné chudé rodině, protože věděli, jaké to je, být chudí.

SOVA

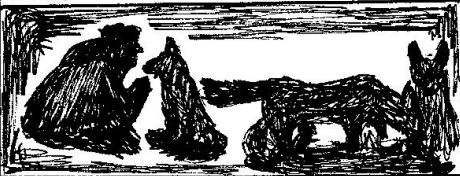
POSLEDNÍ LOV Jerryho Lanthe

2

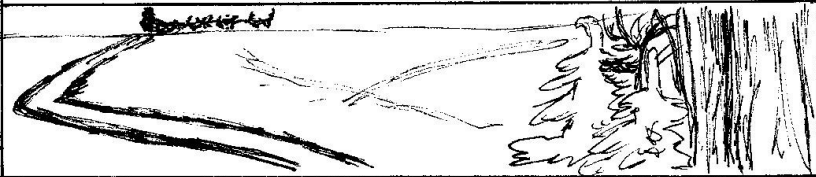
BRZY RÁNO SE JERRY VZBUJIL, NAJEDL SE A NAKRMIL PSY Z POSLEDNÍCH ZASOB. VENKU SE VĀNICE ZMĚNILA NA DROBNE CHUMELNĚNÍ A TAK SE JERRY WDAL NA LOV.

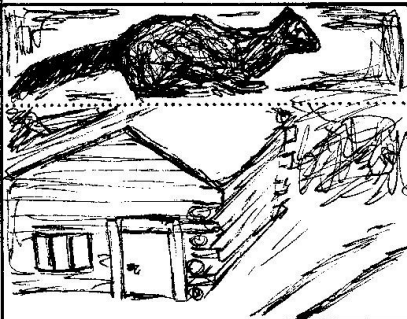
ODPOLEDNE SE VRÁTIL S KOŘÍSTÍ, ULOVIL SLABĚ MLADĚ JELENCE. V JEŠKŇI S LITOSTÍ ZJIŠTL, ŽE MU ZIMOU A VYSILENÍM ZEMŘELI DVA PSI. NAVEČEREL SE A ZAČAL ROZMLUVAT SE PSY. ROZHODL SE, ŽE SE ZITRA VYDÁ NA CESTU KE SRUBU ZA KAŽDOU CENU.

JERRY PO PROBUZENÍ ZJIŠTL, ŽE NOC NEPŘEČKAL DALŠÍ Z JEHO ČTYŘNOHÝCH PŘÍTEL. MEZI PSY ROZDĚLIL ZBYTEK JELENCE A SÁM POJEDL JEN NĚKOLIK SUCHARŮ, JKÓLO JIM SNĚDĚNÍM SUCHARŮ DOŠLO ÚPLNĚ, A TAK LANTH BEZPRODLENĚ ZAPŘÁHL SÁNĚ A PODLE KOMPASU VYRAZIL K DOMOVU.

JERRY SE SMEČKOU SVŮCH CHLUPATÝCH KAMABDŮ DORAZIL NAVEČER KE SRUBU. IHNEDE ZATOPIL A ŠEL DO SPĚŽE PRO MASO. ALE BĚDA! PŘED SVŮM ODJEZDEM ZAPOMĚL SPĚŽ ZAVĚŠT A TEĎ BYLY VŠECHNY ZASOBY ZNIČENY OD ROSOMÁČŮ. JERRY BYL BEZ JEDNĚHO SOUSTA.

WDAL SE PROTO IHNEDE NA LOV, I KDYŽ SE UŽ ŠERILU A BYL ZNĀNĚ ZESLABLÝ * VRACEL SE POMALU V NOCI DOMŮ, ZAPOMĚL NA ŽELEZA NĀSTRÁŽENA NA ZVĚŽ A DO JEDNĚCH SE CHÝTL. * JERRY DO TRÁVA UMEZL. * ZA NĚKOLIK DŮÍ PŘÍŠEL JERRYHO NAVĚŠTIVIT JEHO INDIĀNSKĚ PŘÍTEL. JERRYHO POCHOVAL A POSLEDNÍ PSY, KTERĚ PŘEZILI SI VZAL NA STAROST.

KONEC • THE END

NAPSAL TOPIK

NAKRESLIL WAPI